



## The Holy See

---

**PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJIN** *Nedjelja, 29. studenoga 2020.* [\[Multimedia\]](#)

### Došašće je stalni poziv na nadu

*Draga braćo i sestre, dobar dan!*

Danas, prve nedjelje došašća, započinje nova liturgijska godina tijekom koje Crkva slavi glavne događaje iz Isusova života i povijesti spasenja. Na taj način, kao Majka, ona osvjetljava put našeg života, podupire nas u našim svakodnevnim poslovima i vodi nas prema konačnom susretu s Kristom. Današnja nas liturgija poziva živjeti prvo „jako vrijeme“, a to je ovo vrijeme došašća, prvo u liturgijskoj godini, došašće koje nas priprema za Božić, a za tu pripremu to je vrijeme *iščekivanja*, vrijeme je *nade*. Iščekivanje i nada.

Sveti Pavao (usp. *1 Kor 1, 3-9*) naznačuje što je to što čekamo. Što je to? „Objavljenje Gospodina“ (r. 7). Apostol poziva kršćane iz Korinta, a i nas, da usmjerimo svu svoju pažnju na susret s Isusovom osobom. Za kršćanina je od najveće važnosti stalni susret s Gospodinom, biti s Gospodinom. I tako, naviknuti biti s Gospodinom života, pripremamo se za susret, da budemo s Gospodinom u vječnosti. A taj konačni susret doći će na svršetku svijeta. Ali Gospodin dolazi svaki dan, da bismo, njegovom milošću, mogli činiti dobro u svom vlastitom i u životu drugih ljudi. Naš Bog je Bog-koji-dolazi – ne zaboravite to: Bog je Bog koji dolazi, neprestano dolazi: On nas neće razočarati u našem iščekivanju! Gospodin nas nikada ne ostavlja razočaranima. Možda će nas pustiti da čekamo, ostavit će nas nakratko ostaviti u tami da naša nada ojača, ali nikada ne razočarava. Gospodin uvijek dolazi, uvijek je uz nas. Ponekad se ne da vidjeti, ali uvijek dolazi. Došao je u točno određenom povijesnom času i postao čovjek da na sebe preuzme naše grijehe – na svetkovinu Rođenja Gospodinova spominjemo se Isusova prvog dolaska u povijest; doći će na kraju vremena kao sveopći sudac; a dolazi i treći put, na treći način: dolazi svaki dan pohoditi svoj narod, pohoditi svakog muškarca i ženu koji ga prihvaćaju u Riječi, sakramentima, braći i sestrama. Isus je, kaže nam Biblija, na vratima i kuca. Svaki dan. Na vratima je našeg srca. Kuca. Umiješ li čuti Gospodina koji kuca, koji je danas došao posjetiti te, koji kuca na tvoje srce nekim nemirom, nekom idejom, nekim nadahnućem? Došao je u Betlehem, doći će na svršetku svijeta,

ali svaki dan dolazi k nama. Budite pažljivi, pazite što osjećate u svom srcu kad Gospodin kuca.

Znamo da se život sastoji od uspona i padova, od svjetlâ i sjenâ. Svaki od nas doživljava trenutke razočaranja, neuspjeha i izgubljenosti. Nadalje, situacija kroz koju prolazimo, obilježena pandemijom, kod mnogih izaziva zabrinutost, strah i očaj; postoji opasnost da se padne u pesimizam, u neku zatvorenost i bezvoljnost. Kako trebamo reagirati na sve ovo? Sugerira nam to današnji psalam: „Naša se duša Gospodinu nada, on je pomoć i zaštita naša. Srce nam se u njemu raduje“ (*Ps 32, 20-21*). To jest duša koja čeka, pouzdano iščekivanje Gospodina daje da se u mračnim trenucima života pronađe utjehu i hrabrost. A odakle dolazi ta hrabrost i ta pouzdana sigurnost? Odakle dolazi? Dolazi iz *nade*. A nada ne razočarava, ona je krepost koja nas tjera naprijed upirući pogled u susret s Gospodinom.

Došašće je stalni poziv na nadu: podsjeća nas da je Bog prisutan u povijesti da bi je priveo njezinu krajnjem cilju i doveo je do njezine punine, a to je Gospodin, Gospodin Isus Krist. Bog je prisutan u povijesti čovječanstva, on je „Bog s nama“, Bog nije daleko, uvijek je s nama, do te mjere da puno puta kuca na vrata našeg srca. Bog je naš suputnik koji nas bodri. Gospodin nas ne napušta; prati nas u zbivanjima našega života da nam pomogne otkriti smisao putovanja, smisao svakodnevnog života, da nam ulije hrabrost u kušnjama i boli. Usred životnih oluja Bog nam uvijek pruža ruku i oslobađa nas prijetnji. To je baš lijepo! U knjizi Ponovljenog zakona nalazi se vrlo lijep odlomak gdje prorok govori narodu: „Jer koji je to narod tako velik da bi mu bogovi bili tako blizu kao što je Jahve, Bog naš, nama kad god ga zazovemo?“. Nitko, samo mi imamo tu milost da nam je Bog blizu. Mi iščekujemo Boga, nadamo se da će se on očitovati, ali i On se nada da ćemo se mi očitovati njemu!

Neka Presveta Marija, žena iščekivanja, prati naše korake u ovoj novoj liturgijskoj godini koju započinjemo i neka nam pomogne ispuniti zadaću Isusovih učenika koju je naznačio apostol Petar. A koja je to zadaća? Obrazložiti nadu koja je u nama (*usp. 1 Pt 3, 15*).

## Nakon Angelusa

*Draga braćo i sestre!*

Želio bih još jednom izraziti svoju blizinu stanovništvima Srednje Amerike pogođenima snažnim uraganima, posebno želim spomenuti otoke San Andrés, Providencia i Santa Catalina, kao i pacifičku obalu sjeverne Kolumbije. Molim se za sve zemlje koje trpe zbog te prirodne nepogode.

Svoj srdačan pozdrav upućujem vama, vjernicima Rima i hodočasnici iz raznih zemalja. Pozdravljam posebno one – nažalost u vrlo ograničenom broju – koji su došli prigodom imenovanja novih kardinala, koje se održalo jučer popodne. Pomolimo se za trinaest novih članova Kardinalskog zbora.

Želim vam svima ugodnu nedjelju i dobar adventski hod. Nastojmo izvući dobro također iz teške situacije koju nam nameće pandemija: veća trezvenost, diskretna i smjerna pažnja prema bližnjima koji mogu biti u potrebi, nekoliko trenutaka jednostavne obiteljske molitve. Te tri stvari će nam umnogome pomoći: veća trezvenost, diskretna i smjerna pažnja prema bližnjima koji su možda u potrebi, a zatim, i to je silno važno, nekoliko trenutaka jednostavne obiteljske molitve. Molim vas, ne zaboravite moliti za mene. Želim vam dobar tek i doviđenja.